

ἀκριβῆ ἐν μέσῳ τῆς ταραχῆς ἦν ἐδοκίμασα, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ἐν ἀκαρεῖ ἐπολιορκήθη ἡ θύρα τοῦ δωματίου ὑπὸ πληθῆος γυναικῶν χαριτολογουσῶν εἰς βᾶρος μου καὶ τῶν ὁποίων τὰς ἐπιθετικὰς τάσεις μόλις συνεκράτει ἢ μᾶστιξ ἐτέρου εὐνοῦχου.

Τελοσπάντων, πραγματοποιηθείσης τῆς ἀποστολῆς μου, ὠδηγήθην, ἀλλ' ἄνευ πλέον ἄλλου ἐπεισοδίου, ἐκτὸς τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐξέφερα στεναγμὸν ἀνακουφίσεως μόλις εὐρεθεὶς εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα.

Λυθῶν τὴν εἰς τὸ Φαρμακεῖον ἄγουσαν διηγῆθην τὰς περιπετείας μου εἰς τὸν γέροντα φίλον μου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἤκουσα μετ' εὐγνωμοσύνης λόγους συμπαθείας καὶ οἴκτου.

Μετά τινος ἡμέρας ὁ αὐτὸς μοὶ ἐγχειρίζει, σταλὲν ἐκ τοῦ Παλατίου, νόμισμα χρυσοῦν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ λάμπουσα στιλπνότης οὐδόλως συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ λησιμονήσω τὴν ὀδύσειαν τῆς πρώτης μου ἱατρικῆς ἐπισκέψεως

ΓΡ.

ΖΗΛΟΥΠΙΑ

(Ἐκ τῶν τοῦ Λαυρεντίου Στεκκέττη)

Ἰονατιστὸς στὰ πόδια τῆς μὲ πληγωμένα στήθη
 ζητοῦσα νὰ μὲ γιάνη,
 καὶ μιὰ κορδέλα δένοντας μὲ γέλοιο μ' ἀπεκρίθη:
 —Κύτταξε πῶς μοῦ πιάνει.

Μιὰ ἄλλη ἡμέρα ἔτρεξα ἑοπίσω 'ς ἄλλα κάλλη
 νὰ ἔρω τὴν εὐτυχία,
 κ' ἐκεῖνη τότες μ' ἔκραξε, μ' ἄνοιξε τὴν ἀγάλη
 ἀπὸ ζηλοτυπία.

Ζάκυνθος, 1899.

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ
